

יענה ומעליה ועד בן חמשים שניה תפקד בכל הבא
לעבא לעבד את עבדת האל מועד וזה משמרת
מושאם לככל עבדתך באהל מועד קרשוי המשיכן
ובריזיו יעמיריו ואדריו ועפורי החצר סביר ואניהם
ייתרatab ומיתריהם לככל כליהם ולכל עבדתך
ובשנית תפקרו את כל משמרת משה זאת עבדת
מיושצת בנין מורי לככל עבדתך באهل מועד ביד
איתמר בן אהרן הכהן יפקד משה ואהרן ונשיאות
העדת את בני הקהלה למשפטותם וככיה אביתה
מבין שלשים שנה ומעליה ועד בן זמשים שנה כל
הבא לעבא לעבדת באهل מועד והוא פקידיהם למשפטות
אלפים שבע מאות וזמשים אלה פקידי משפטות
הקהלה כל העבד באهل מועד והוא פקד מישדים
ואהרן על פיו יהוה ביד משה יפקוד
בנין ארือน למשפטותם וככיה אביתה מבין שלשים
שנה ומעליה ועד בן זמשים שנה כל הבא לעבא
לעבדת באهل מועד והוא פקידיהם למשפטות
לבית אבותם אלפיים ושש מאות ושלשים אלה
פקידי משפטות בנין ארือน כל העבד באهل מועד
אשר פקד משה ואהרן על פיו יהוה ופקודי משפטות
בנין מורי למשפטות לבית אבותם מבין שלשים
שנה ומעליה ועד בן חמישים שנה כל הבא לעבא
לעבדת באهل מועד והוא פקידיהם למשפטות
שלשת אלפיים ומאותם אלה פקידי משפטות בני
מורי אשר פקד משה ואהרן על פיו יהוה ביד
משה כל הפקידים אשר פקד משה ואהרן ונשיאות
ישראל את הכלים למשפטותם וככיה אבותם מבין
שלשים שנה ומעליה ועד בן חמישים שנה כל
הבא לעבד עבדת עבדת ועבדת משיא באهل
מועד והוא פקידיהם שמנתה אלפיים וחמש מאות
ושמנין על פיו יהוה פקד אותם ביד משה איש
איש על עבדתו ועל משיאו ופקידי עשר צויה יהוה
אה משה

ויבדבר יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל
וישלחו מין המזגה כל צרוּע וככל זב וכל טמא
לנפש מזכר עד נקבה תשׁלְדוּ אל מיחוץ למחנה
תשׁלְחוּם ולא יטמיו את מזגיהם אשר אני שׁוכן

בעלם

קוזחת בני

ערן בן

מררי

עלעיב

כל הבא

יעטורה

משבן

וארניבור

דרתב

התעשרה

דר ביד

עשיאי

רשות

גודה כל

משפחתה

פוחה-

משוד-

פרקודי

לשבים

לעבא

פוחה

אללה

במועד

כיעסיה

לשיין

אל צבא

שפחתה

פלטה בני

ה ביד

זונשיין

בצוף נבן

אתה אל
ותקניר הד
והשקה אה
באיisha וו
בטנה וגַּפָּה
עם מה ואבְּרָה
ונזרעה דְּבָרָה
הזהה איעַשֵּׂה
קְנָאָה וקְנָאָה
ויעַשֵּׂה לְבִּזְבֹּחַ
מעין והא
וירבר יהוֹה
ואמרת אֶת
נְזִיר לְהַזְּבָדָה
שְׁכָר לְאֶת
יעַגְבִּיבָה כְּלִימִינָה
אֲשֶׁר יַעֲשֵׂה
כָּלְמִינָה
מְלָאת הַ
פְּרִיעָה שְׁעָרָה
מִתְּלָא זְרָעָה
יטְמָא לְהַ
נְזָרוֹ קְדֻשָּׁה
פְּתָאָבָה וְעַלְמָה
בִּזְבָּחָה הַעֲלָמָה
או עַזְנִי בְּנֵי
הַכֹּהֵן אֲדָלָה
חַטָּאת עַלְמָה
לְיהוָה אה
וְהַיכְיָה הַ
הַנְּזִיר בִּזְבָּחָה
מיילד יְהִקָּה

בתקופת וייעשו כן בני ישראל וישלו זוזו אותם אל
מושיז למשנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו
בני ישראל
וירבר יהוה אל משה לא אמר דבר אל בני ישראל
איש או אשפה כי יעשה מיכל חטא הארץ למעל
מעל ביהוה ואשמה הנפש היה ואהו יזרעו אדת
חטא הארץ אשר עשו והשיב אלה אשמו בראשו
וזומיישתנו יספ עליון ונתקן לאשר אשם לו ואם אין
לאיש נאל להשיב האשם אלין האשם המושב
לייהו לכחן מלבד איל הכהנים אשר יכפר בו
עליו וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אל אשר
יקריבו לכחן לו יהיה ואיש את קדשו לו יהיה איש
אשר יתן לכחן לו יהיה
וירבר יהוה אל משה לא אמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם איש איש כי תשנה אשתו ומעלה
בו מעלה ישכב איש אתה שכבת ארע ונעלם מיעדי
אישה ונסתירה יהיא נטמאה ועד אין בה והוא כא
נתקשה ועבר עליו רוח קנא珂 נא אשר צדו
והיא נטמאה או עבר עליו רוח קנא珂 נא אתה אשתו
והיא לא נטמאה והביא האיש את אשתו אל הכהן
הביא את קרבנה עליה עשיית האיפה קמייז
שעירים לא יצחק עליו שעמן ולא יתן עליו לבנה כי
מנזחת קנא珂 הוא מנזחת זכרון מזכרת עזז והקرب
אתה הכהן והעמדה לפניו יהוה ולבית הכהן מיב
קדשיך בכלי תורש ומין העפר אשר היה בקרע
המייצין קדש הכהן ונתקן אל המים והעמיד הכהן
את האשפה לפניו יהוה יפרע את ראש האשפה נתן
על כפיה את מנזחת הזכרון מנזחת קנא珂 הווא וביד
הכהן יהיו כי הקוריב המיארבים והעיביע אתה
הכהן ואמור אל האשפה אם לא שכב איש אחר
ואם לא שטיה בכואת תזוזת אישר הנק ממי המירב
המיירב האלה ואת כי ענית תזוזת אישר וכי